

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

slag, giver mig i og for sig ikke anledning til mange bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Tholstrup havde en formodning om, at jeg havde formastet mig til i tiden, efter at han havde forelagt sit lovforslag, nemlig den historiske dato den 20. december, altså til trods for lovforslagets fremsættelse, at disponere over sukkeret til eksport, så vi var kommet op på en eksport af 42 500 t. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at disse dispositioner havde fundet sted længe før den dato. Størstedelen af det kvantum var der disponeret over allerede ved aftalen med Norge og Sverige i februar og marts måned, og det sidste kom med på en tillægsaftale med Sverige i oktober måned. Så de dristige handlinger, som det ærede medlem tillægger mig, har jeg altså ikke begået. Det forholder sig anderledes, end det ærede medlem tror.

Fra venstres side var man meget interesseret i at få mere sukker. Det er ganske indlysende, hvem er ikke det? Det er vi jo fra alle sider i denne sal, og alle, der har haft ordet, erkender, at det var ønskeligt, om befolkningen kunne få mere sukker; ikke mindst var det ønskeligt at få mere syltesukker, hvortil der knytter sig så store nationaløkonomiske værdier. Men vi må foretage en samfundsøkonomisk vurdering af, hvad der er forsvarligt, og her synes jeg, at det ærede medlem hr. Kr. Kristensen var lidt tilbageholdende. Det kan være udmærket, at vi får et udvalg, hvori disse problemer kan drøftes. At vi i forvejen har et rigsdagsudvalg, hvori de tilsvarende spørgsmål behandles, kan naturligvis ikke hindre, at folketinget nedsætter et særligt udvalg og deri ønsker sig alle oplysninger forelagt vedrørende verdensproduktionen, den danske produktion, hvorledes der er disponeret over denne, de handelspolitiske forhold, de handelsaftaler, der er indgået, de priser, der er opnået, og hvilke varer man opnår til gengæld. Det synes jeg er ganske rigtigt, og jeg tror, at en sådan behandling, en fremlægning af tallene og kendsgerningerne i allerhøjeste grad ville klare begreberne de få steder, hvor de måske endnu ikke er så fuldkommen klare, som det kunne være ønskeligt.

Den stigning i sukkerhøsten i år i forhold til i fjor, som udgør 35 000—36 000 t, såvidt jeg har kunnet rekonstruere tallene i hovedet, er der disponeret over på den måde, at husholdningsforbruget har fået de 14 000 t, industrien de 6 000 t; sukker, der ikke eksporteres direkte, men i form af sukkervarer, har andraget 12 000 t. Derved er der dispo-

neret over 32 000 t. Hvad der er tilbage er næppe mere, end hvad der behøves til en rimelig lagerreserve. Iøvrigt forholder det sig således i øjeblikket, hvad jeg allerede sagde i mit første indlæg, at vi ikke engang er i stand til at tilfredsstille efterspørgslen efter vort sukker fra norsk og svensk side. Hvis vi havde haft mere sukker og været mindre flotte med at efterkomme de mere populære, og forsåvidt berettigede, ønsker om sukker til forbruget, havde vi i dag kunnet skaffe os mere træ til byggeriet, flere råvarer til industrien og mere gødning til landbruget — noget jeg tror ville have været særdeles velkomment og vel også sagligt særdeles forsvarligt. Nu valgte vi at gå mellemvejen: at lade en væsentlig del af merproduktionen gå ud til husholdningerne, en anden del til eksport, og det synes jeg også har været rimeligt. Men der kunne udmærket have været ført en argumentation for, at vi i virkeligheden burde have ladet det hele gå til eksport, det kunne der være sagt særdeles forstandige ting om. Byggeriet er ikke for stort i dette land, der kunne bygges mange flere boliger, vore markers behov for kvælstof er langt fra tilfredsstillet, de danske maskinfabrikker kunne bruge mange flere kuglelejer. Hvordan det ligger med avispapiret, kan man spørge pressefolkene om. Der er adskillige områder, hvor en betydelig større købekraft overfor de nordiske lande ville have været på sin plads. Vi har ment fra regeringens side at burde gå halvt om halvt, således at hjemmeforbruget og husholdningerne fik en fair del i merproduktionen og resten så gik til fordel for eksporten, og det tror jeg til syvende og sidst er en disposition, som hele den danske befolkning vil billige, ikke mindst de danske husmødre, som ved, at det er ikke nok at kunne købe sukker, man skal også have arbejde, så man har noget at købe sukkeret for, og man skal have et sted at bo, hvor man kan spise sukkeret. Disse betragtninger tror jeg nok til syvende og sidst vil komme til deres ret.

Ordføreren for forslagsstillerne (Tholstrup): Hvad angår kuglelejer, læste vi forleden dag i avisen, at en smugler var blevet pågrebet med 5 000 kuglelejer på vej til Sverige, det er åbenbart tegn på, at vi er ved at have for mange af dem. Desuden kan jeg gøre opmærksom på, at kuglelejer fik vil tilbudt fra Schweiz, men da vi fik tilbudet gennem varedirektoratet, blev det lavet til varebytteforretninger, og så steg de 100 pct. Det er på den måde, når vi går ind på uhyrlige priser for import-